

SPRAWOZDANIE MEDIATORA OKRĘGOWEJ IZBY LEKARSKIEJ W WARSZAWIE ZA 2016 r.

Dnia 28 marca 2014 r. uchwałą Nr 54/R-VII/14 Okręgowa Rada Lekarska w Warszawie powołała prof. dr hab. n. med. Krzysztofa Bieleckiego do pełnienia funkcji mediatora OIL.

W 2016 r., tak jak w latach poprzednich, o czym pisałem już w swoich wcześniejszych sprawozdaniach, nieodpowiednie zapisy art. 113 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2009 r., poz. 1708 z późn. zm.) powodują, że wnioski o mediację w zakresie odpowiedzialności zawodowej nie wpływają. Przypomnę, że przywołany art. 113 ust 1 ww. ustawy mówi min., że mediacje prowadzi się pomiędzy pokrzywdzonym i obwinionym, to znaczy lekarzem wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydał postanowienie o przedstawienie zarzutów lub przeciwko któremu skierował do sądu lekarskiego wnioski o ukaranie. Zapis taki uniemożliwia kierowanie spraw do mediacji na wstępnym etapie postępowania. Taka możliwość istnieje dopiero po przeprowadzeniu stron przez cały proces postępowania i po przedstawieniu lekarzowi zarzutów, a więc po uznaniu jego winy. Zasadnym wydaje się więc taka zmiana przepisów, by dawały one możliwość prowadzenia mediacji pomiędzy pokrzywdzonym i lekarzem na którego kieruje on swoją skargę, nawet już na etapie postępowania wstępnego. Korzyści wynikające z takiej zmiany obejmowałyby sferę emocjonalną – wpływ stron na warunki ugody, nieintensyfikowanie konfliktu, szybkie zamknięcie sprawy oraz finansowe – np. opłacanie adwokata.

Kolejnym wadliwym zapisem jest art. 63 ustawy o izbach lekarskich, który nie daje rzecznikowi możliwości umorzenia postępowania wyjaśniającego w przypadku zawarcia przez strony ugody, podobnie zresztą jak zapis art. 82 ww. ustawy nie przewiduje możliwości odstąpienia od ukarania obwinionego lekarza, bądź zmniejszenia orzekanej kary z uwagi na zawartą ugodę.

W 2016 r. do mediatora wpłynęły 4 wnioski o mediację, wszystkie bezpośrednio od zainteresowanych, żadna nie została skierowana przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej czy Okręgowy Sąd Lekarski.

W kwietniu prośbę o mediację skierował do mediatora lekarz, mający z powodu choroby psychicznej zawieszono prawo wykonywania zawodu. W tym wypadku, z przyczyn formalnych nie można było podjąć mediacji.

W lipcu i grudniu wpłynęły do mediatora pisma pacjentów z prośbą o pomoc w uzyskaniu zadośćuczynienia finansowego za niewłaściwe ich zdaniem leczenie. Zainteresowani wskazali swoje konkretne oczekiwania finansowe, jakie winieni wypłacić im lekarze. Mediator w odpowiedziach skierowanych do skarżących wyjaśnił, że rolą mediatora, jest pomoc stronom w wypracowaniu satysfakcjonującego obie strony konfliktu rozwiązania, a nie realizowanie jednostronnych oczekiwań finansowych. W takich wypadkach właściwym do rozpatrzenia spraw dotyczących roszczeń finansowych jest sąd powszechny. Zainteresowani zostali ponadto pouczeni o możliwości zgłoszenia zdarzenia do Komisji ds. Orzekania o Zdarzeniach Medycznych przy Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim, z zaznaczeniem, że zgłoszenie sprawy jest równoznaczne z rezygnacją z postępowania u rzecznika odpowiedzialności zawodowej czy przed sądem powszechnym. Mediator poinformował również, że wniosek do ww. komisji może być złożony wyłącznie przeciwko szpitalowi. W sprawach, w których skarżący zgłaszają roszczenia finansowe jest jeszcze jedna niejasna kwestia. Zawarta bowiem przed mediatorem ugoda, w której występują rozliczenia finansowe jest zatwierdzana przez sąd powszechny poprzez nadanie klauzuli wykonalności. Po zatwierdzeniu przez sąd ugoda zawarta przed mediatorem ma moc prawną ugody zawartej przed sądem. Nie wiadomo jednak, jak sąd powszechny podszedłby do ugody zawartej przed mediatorem powołanym do **pełnienia tej funkcji** uchwałą ORL, a nie przed mediatorem certyfikowanym. Czy sąd zatwierdziłby ją. W związku z tym, mediator pouczył również zainteresowanych o możliwości złożenia wniosku o mediację w dowolnym ośrodku mediacyjnym.

W październiku mediator otrzymał od Rzecznika Praw Lekarza wniosek lekarki o mediację z pracodawcą, który zwolnił ją z pracy. Niestety do mediacji nie doszło, gdyż pracodawca nie wyraził na nią zgody.

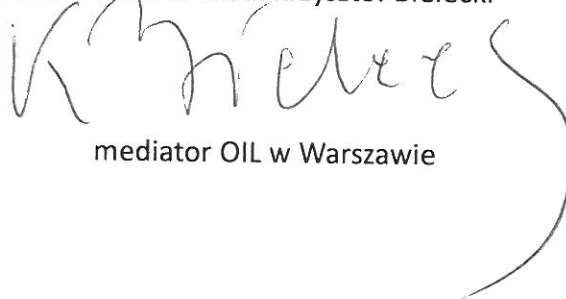
Tak jak w latach ubiegłych wiele osób zwracało się do mediatora z prośbą o rozmowę, pomoc i wsparcie w trudnych sytuacjach życiowych.

Reasumując, zmiana zapisów art. 63, 82 i 113 ustawy o izbach lekarskich z dnia 2 grudnia 2009 r. z pewnością byłaby bardziej korzystna dla środowiska lekarskiego i dałaby większe możliwości

wykorzystania mediacji. Pozwoliłaby z jednej strony na samostanowienie stron w kwestii rozwiązania sporu i spisywanie ugód satysfakcjonujących obie strony konfliktu, szybkie zakończenie spraw i nieeskalowanie konfliktu, z drugiej odciążałaby w pracy rzecznika i sądy lekarskie.

Wydaje się więc słusznym dążenie do zmian zapisów art. 113 ww. ustawy, by rozwijać mediację w zakresie odpowiedzialności zawodowej lekarzy na wzór spraw cywilnych – rodzinnych, gospodarczych, pracowniczych oraz karnych.

Prof. dr hab. n. med. Krzysztof Bielecki

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'K. Bielecki', with a long, sweeping flourish extending to the right.

mediator OIL w Warszawie

